
Høgni Hoydal (Indlæg)

Fru præsident. Det er fint og godt, at vi har fået en EU-redegørelse, og jeg er enig med hr. Bertel Haarder (v) i, at vi skal have det til hver session.

Når vi tænker på EU-samarbejdet i Nordisk Råd, kom der en udfordring, da Finland og Sverige blev medlemmer af EU og vi fik den nye struktur. Ideen var jo, at vi i nordisk sammenhæng kunne påvirke lovgivningsprocessen, så EU's politik ikke skulle splintre Norden på vigtige områder.

Når jeg går igennem redegørelsen, ser jeg, at der er mange aktiviteter i diverse ministerråd, men ser vi dette fra et vestnordisk synspunkt i forhold til et østnordisk synspunkt, er der et ministerråd, som glimrer ved sit fravær af aktiviteter, og det er ministerrådet for fiskeri, havbrug, jordbrug og så videre. Det står klart, at der ikke har været nogen EU-relaterede aktiviteter på dette område det seneste år. Det må vi undre os over.

Hvis vi igen forsøger at se det her fra et vestnordisk synspunkt eller et nordatlantisk synspunkt, er den største udfordring for det nordiske samarbejde set fra færøsk, grønlandsk, islandsk og måske også norsk side spørgsmålet om ressourceforvaltning, fiskeri osv., hvor vi har store konflikter ikke bare mellem EU og resten af Norden, men også i visse tilfælde inden for vores egne lande. Jeg må gentage, at det, som er sket det seneste år, er jo, at EU og også de nordiske lande i EU har vedtaget et regelværk, et sanktionsinstrument, som gør, at EU kan sanktionere alle lande, som de mener ikke fisker bæredygtigt. Dette er ikke kun et spørgsmål om makrel eller andre konflikter, det er en optrapning fra EU's side, en slags tikkende bombe under alle kommende forhandlinger. Jeg forstår slet ikke, at Norge kan leve med det, for det betyder, at i alle vores

vigtigste forhandlinger om vores livsgrundlag, som udgør 90 procent af vores eksport i Færøerne og måske 60 procent i Island og 90 procent i Grønland, kan EU til enhver tid sanktionere nordiske lande på et område, der udgør deres livsgrundlag.

Jeg vil igen gentage, at jeg gerne vil have svar på, hvordan de nordiske lande kan gøre det. Jeg vil gerne spørge hr. Alexander Stubb, hvordan man i EU kunne gå med til at vedtage et sanktionsinstrument, som kan bruges ikke bare mod nordiske lande, men mod alle lande. Norge kan være det næste land, det kan være Chile, det kan være lande i Afrika. EU kan sætte en standard i diverse forhandlinger, i hvilke man ikke har nogen form for ligestilling i forhandlingsgrundlaget. Dette mener jeg er en af de største udfordringer for det nordiske samarbejde, og det går stik imod ideen om, at vi skulle kunne koordinere i nordisk sammenhæng, så EU-beslutninger ikke gik imod nordiske interesser. Og det gør de i dette tilfælde. Tak.

Information

Talenummer	
188	
Type	
Indlæg	

Person

[Høgni Hoydal](#)

Talerrolle

Den Venstresocialistiske Grønne Gruppens talsperson

Dato

31.10.12 17:57